

prima instanță: A. Donos

dosarul nr. 2ra-514/18

instanța de apel: Iu. Grosu, A. Corcenco, A. Ciobanu

Î N C H E I E R E

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Nicolae Burbulea,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe acțiuni „Cet-Nord” împotriva lui Nicolae Burbulea cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 02 noiembrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Societatea pe acțiuni „Cet-Nord”, a fost casată hotărârea Judecătoriei Bălți din 22 decembrie 2016 și a fost emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 17 februarie 2015 SA „Cet-Nord” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Burbulea cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la data de 26 decembrie 2000 apartamentul nr. XXXXXX a fost deconectat integral de la sistemul central de încălzire, iar conform pct. 8 din Anexa nr. 7 al Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la / reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002 și modificat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 707 din 20 septembrie 2011, în cazul deconectării integrale de la sistemul central de încălzire, consumatorul achită plata pentru pierderile normative de energie termică.

Astfel, a invocat că, în perioada 01 februarie 2012 – 01 aprilie 2014 pierderile normative au constituit 3 085,20 de lei, calculul fiind efectuat în mărime de 10% pentru sezonul de încălzire 2011 – 2012, 15% pentru sezonul de încălzire 2012 – 2013 și de 10 % pentru sezonul de încălzire 2013 – 2014.

A relevat că conform pct. 18 din Regulamentul enunțat, consumatorul este obligat să achite integral plata pentru serviciul acordat în termenul stabilit până pe data 30 a lunii curente.

A susținut că la data de 13 octombrie 2014 a expediat în adresa pârâtului o reclamație, prin care a solicitat achitarea sumei datorate, însă aceasta a fost lăsată fără răspuns.

Solicită încasarea din contul lui Nicolae Burbulea în beneficiul SA „Cet-Nord” a datoriei în mărime de 3 085,20 de lei și taxa de stat în mărime de 270 lei.

Pe parcursul examinării cauzei reclamanta și-a concretizat cerințele, micșorând suma datoriei din motiv că în subsolul blocului din str. XXXXXX sunt doar 2 elemente constructive. Astfel, solicită încasarea din contul lui Nicolae Burbulea în beneficiul SA „Cet-Nord” a datoriei în mărime de 1 982,64 de lei și taxa de stat în mărime de 270 de lei.

Prin hotărârea Judecătoria Bălți din 30 aprilie 2015 a fost admisă acțiunea și au fost încasate de la Nicolae Burbulea datoria în mărime de 1 982,64 de lei și taxa de stat în mărime de 270 de lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015 a fost admis apelul declarat de Nicolae Burbulea, a fost casată hotărârea primei instanțe, cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea protocolară a Judecătoria Bălți din 23 februarie 2016 a fost atras în proces Asociația Proprietarilor Locuințelor Privatizate nr. 47/13 din mun. Bălți.

Prin hotărârea Judecătoria Bălți din 22 decembrie 2016 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Respingând acțiunea prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, pârâtul nu a beneficiat de servicii de încălzire de la sistemul central de încălzire, a achitat lunar plata pentru deservirea tehnică a sistemului ingineresc din blocul locativ ca membru al Asociației, iar pierderile ce au loc în interiorul blocului sunt deja incluse în tarife.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 02 noiembrie 2017 a fost admis apelul declarat de către SA „Cet-Nord”, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea, au fost încasate de la Nicolae Burbulea în beneficiul SA „Cet-Nord” datoria în mărime de 1 982,64 de lei și taxa de stat în mărime de 270 de lei.

Instanța de apel admițând acțiunea și-a argumentat concluzia prin faptul că, conform informației cu privire la calculele pentru energia termică și achitarea lor, în perioada 01 februarie 2012 – 01 aprilie 2014, reclamanta a livrat pârâtului energie termică prin țevile de tranzit în sumă de 1 982,64 de lei, însă acesta nu și-a onorat obligația de plată, astfel, suma datoriei urmează a fi încasată forțat, făcând trimitere la prevederile pct. 8 și 8¹ din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002.

La data de 15 ianuarie 2018 Nicolae Burbulea a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, au fost apreciate arbitrar probele, nu au fost dovedite circumstanțele considerate ca fiind stabilite, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Consideră că, decizia instanței de apel nu este motivată în sensul art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, deoarece instanța s-a referit în mod declarativ la circumstanțele care a considerat că sunt aplicabile speței, fără să se expună asupra circumstanțelor importante ale cauzei și probelor pe care le-a prezentat.

A menționat că cererea de chemare în judecată depusă de către SA „Cet-Nord” nu corespunde exigențelor prevăzute de art. 166 CPC, mai mult, nu a fost demonstrat prin probe pertinente și concludente că el este obligat să achite pierderile normative de energie termică produse din vina intimatei în încăperile în care nu are acces și de care nu se folosește.

A relevat că la data de 26 decembrie 2000 apartamentul care îi aparține cu drept de proprietate a fost deconectat de la sistemul centralizat de încălzire și a fost dotat cu o microcentrală de încălzire termică pe baze de gaze.

A afirmat că timp de 17 ani, SA „Cet-Nord” nu-i furnizează agent termic și nici nu au încheiat un contract în acest sens, mai mult, nu se folosește de încăperile blocului care se încălzesc cu agent termic, deoarece în scara casei lipsesc țevile de transportare a agentului termic, iar subsolul casei se află în posesia exclusivă a APLP nr. 47/13, pentru întreținerea casei achită lunar în contul Asociației suma de 124,35 de lei.

În acest context, a susținut că în conformitate cu pct. 8-2 din anexa nr. 7 la Hotărârea Guvernului RM nr. 707 din 20 septembrie 2011, cerința cu privire la încasarea pierderilor normative de energie termică urma a fi înaintată față de APLP nr. 47/13, dar nu față de el.

Consideră că hotărârea primei instanțe a fost emisă în urma unei cercetări multiaspectuale, nepărtinitoare și complete a tuturor probelor din dosar, pe când instanța de apel a dat o apreciere arbitrară acestor probe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, recurentul a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 17 noiembrie 2017 (f.d. 203), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 15 ianuarie 2018 (f.d. 216).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Nicolae Burbulea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Nicolae Burbulea asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Nicolae Burbulea ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin.(1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Nicolae Burbulea se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic